

సిద్ధాభగవతే శ్రీరఘుజాయ

రఘుజి భాస్కర

సంపుటి : 4

సంచిక : 21

పుష్టం : 26,29

ఎడిటర్ : శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి (హైమ)

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహాభాషణములు, 14-2-99, చించినాడు)

శ్రీయమైన ఆత్మబంధువులూ,

ఈ సృష్టిని స్యజించే వాడిని బ్రహ్మ అని, ఈ సృష్టి కార్యాన్ని నిర్విలించే వాడిని విష్ణువు అని ఈ సృష్టిని లయం చేసేవాడు శివుడు అని మనం ఈ ముగ్గులని ఆరాధిస్తాము. భగవంతుడు ఒక్కడే. ఉన్న వస్తువు ఒక్కటే. బ్రహ్మద్వారా, విష్ణువు ద్వారా, శివుడు ద్వారా చేసేటి భగవంతుడే అని మనం గుర్తించాలి. భగవంతుడు అంతటా ఉన్నాడు. మన అందల హృదయాలలో ప్రవేశించి ఉన్నాడు. రఘుజమహాత్మ గాలని మీరు ఎవరు అంటే నేను నేనే అని చెప్పేవారు. నేను అంటే ఆత్మ అది నేనే అని చెప్పటం. నేను అంటే మనం దేహగతమైన నేను అనుకొంటున్నాము. జ్ఞానికి దేహగతమైన నేను నితిస్తుంది, ఆత్మగతమైన నేను ఉదయస్తుంది. నేను నేనే అంటే అర్థం ఏమిటి అంటే ఆత్మ, నేను, బ్రహ్మమేనేను అని అర్థం. ఎవరు ఏపని చేస్తున్నారో ఆ పని మీద ప్రేమ, భక్తి లేకపోతే వారు తలించరు. మనం చేసిందే మనకు ఎదురు వస్తుంది.

స్వార్థపరులకంటే స్వార్థంలేని వాలికి ఈ లోకం ఎంతో అందంగా కనిపిస్తుంది అని వివేకానంద చెప్పారు. డాగా స్వార్థపరులకు ఈలోకం అంత అందంగా కనబడదు, స్వార్థం లేనివాలికి చాలా అందంగా కనబడుతుంది. ఆ సాందర్భమును చూసే దృష్టి లేనప్పుడు సాందర్భం కూడా కనబడడు. స్వార్థం లేని వాలికి ఈ లోకం సాందర్భంగా కనబడటానికి కారణం ఏమిటి అంటే ఈ ప్రపంచం ఉంది కాబట్టి అందులో మనం ఉన్నాము కాబట్టి ఇతరులకు సహాయం చేయగలుగుతున్నాము. ప్రపంచం లేకపోతే ఇతరులకు సహాయం చేయలేము. ఇతరులకు సహాయం చేయటం వలన కడా మనం బాగుపడేది. లోకం ఉండటం వలన ఇతరులకు సహాయం చేస్తున్నాము గాని లోకం లేకపోతే ఎవలికి సహాయం చేస్తాము అని స్వార్థంలేని వాడు అనుకొంటాడు. అందువలన వాడికి ఈలోకం ఎంతో సుందరంగా కనిపిస్తుంది. స్వార్థపరులకు వాలి తిండి, బట్ట తప్పించి, వాలి పేరు తప్పించి ఇంతో గొడవ ఏమి ఉండడు. ఇలా దేహంచుట్టు తిరుగుతూ ఉంటారు. వాలికొనమే వారు పూజలు చేసుకొంటారు. సామాజిక స్వీహ ఉండడు. ఈశ్వరుని మీద ప్రేమ ఉండడు, మోక్ష కాంక్ష ఉండడు. కష్టం కష్టం అనుకొంటే మోక్షం ఎలా వస్తుంది. కష్టం కష్టం అనుకొంటే ఆ పని మీద ప్రేమ లేదు అని అర్థం. ఎవరు ఏ పని చేస్తున్నారో ఆ పని మీద ప్రేమ ఉండాలి. చేసే పని భక్తి పూర్వకంగా, ప్రేమ పూర్వకంగా చేయాలి.

ఈ నామాన్ని స్తులిస్తేనే మోక్షం వస్తుంది, ఈ రూపాన్ని ఆరాధించుకొంటేనే మోక్షం వస్తుంది అని చెప్పేవాలికి తత్త్వం తెలియదు అని అర్థం. అసలు వస్తువుకు నామం లేదు, రూపం లేదు. ఎవరు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేస్తున్నారో ఆ మార్గంలో వారు ప్రేమగా, ప్రీతిగా ప్రయాణం

చేస్తూ ఉంటే వాలని ఆ మార్గంలో ప్రోత్సాహం చేసి సత్కవస్తువును పాందేటట్లు చేయాలి గాని ఉన్నదానిని చెడగొట్టుకూడదు. మీరు ఏదో ఒక రూపాన్ని, నామాన్ని ఆరాధించుకోవచ్చు, మీరు ఆరాధించేది ఒక్కటే నిజం. మిగిలినది నిజం కాదు అనుకోవటం గుడ్డివారు ఏనుగు కథ లాంటిది. ఒక గుడ్డివాడు ఏనుగు చెవి పట్టుకొని ఏనుగు అంటే ఎలాగో ఉంటుంది అనుకొన్నాను చేటలాగ ఉంది అన్నాడట. ఇంకో గుడ్డివాడు ఏనుగు కాలు పట్టుకొని ఏనుగు అంటే ఎలాగో ఉంటుంది అనుకొన్నాను స్తంబంలాగ ఉంది అన్నాడట. వారు ఏనుగు గులంచి ఎలా అనుకొంటున్నారో తత్వం తెలియనష్టుడు మన పరిస్థితి కూడా అంతే, భగవంతుడి గులంచి అలాగే అనుకొంటాము. భగవంతుడు శక్తి గులంచి మనకు తెలియటం లేదు. ఇన్ని కోట్లాది జీవులు ఉన్నాయి. ఎవరిని ఎక్కడకలపాలో, ఎవరికి ఏ అనుభవం కలుగ జేయాలో ఇది అంతా చేసేది భగవంతుడే. ఆయన శక్తిని మనం ఎక్కడ ఊహించగలము. వేదాంత పుస్తకాలు చదివి మోట్టం వస్తుంది అని తొందరపడి అనుకోవద్దు. మనకు సంసాంసుఖిం తెలుస్తోంది గాని మోట్టసుఖిం తెలియటం లేదు. ఈ సంసార సుఖిం నుండి బయటపడి మోట్టసుఖిం పాందాలి అనే కాంక్ష తనంతట తానుగా హృదయంలో నుండి ఎవరికైతో వస్తుందో, మోట్టం కోసం చేసే ప్రయత్నం కష్టం అనుకోకుండా ఎవడైతే ప్రేమగా, ప్రీతిగా చేస్తున్నాడో వాడు మోట్టాన్ని పాందుతాడు. నిష్ఠామకర్త, నిష్ఠామభక్తి వలన మోట్టం వస్తుంది. భగవంతుని ఆజ్ఞను ఎవరైతే అనుసరిస్తున్నారో, భగవంతుడు చెప్పిన మాటను అర్థంచేసుకొని, గారవించి, ఆచరిస్తున్నారో వాలికి మోట్టం వస్తుంది.

ఏవేకానంద ఒక మీటింగులో మాట్లాడుతూ మీకు ఆందరికి నేను ఎందుకు మంచి చేయాలి. నాబాగు నేనే చూసుకోవచ్చు కదా మీకు అందరికి ఎందుకు మంచి చేయాలి, మంచిమాటలు చెప్పేలి అని అడిగాడు. అలా ఎందుకు చేస్తున్నాను అంటే మీకు చేసే మంచి, మీకు చేసే ఉపకారం భగవంతుడు తిలిగి నాకే ఇస్తాడు అని తెలుసు కాబట్టి చేస్తున్నాను అని చెప్పాడు. సీవు సన్మాసివా, గృహాస్తుడివా అనేది ముఖ్యంకాదు. సీవు సన్మాసిపి అయినా, గృహాస్తుడిపి అయినా మోట్టం పొందరుండా అడ్డు వచ్చేది దేహభిమానమే. సీకు మోట్టం పొందటానికి ఏది ఆడ్డువస్తుందో డాగిని తొలగించుకో. సీ మాట డ్వోరా, చేత డ్వోరా, ఆలోచన డ్వోరా దేహభిమానాన్ని తగ్గించుకొంటూ వస్తే సీవు సన్మాసిగా ఉన్నా, గృహాస్తుడుగా ఉన్నా పోట్టాన్ని పాందుతావు. సీవు గృహాస్తాత్మమం లోనుండి బ్రహ్మచరణాత్మమంలోనికి, బ్రహ్మచరణాత్మమంలోనుండి సన్మాసాత్మమం లోనికి ఇలా తలంపులను మార్పుకొంటున్నావు గాని తలంపులను విడిచి పెట్టటానికి ప్రయత్నం చేయటం లేదు. పరిసరాలు మార్పుకోవటం, తలంపులను మార్పుకోవటం ముఖ్యంకాదు. తలంపులనుండి విడుదలపొందటం ముఖ్యం. ఎందుచేతనంటే తలంపే నిన్న బంధిస్తోంది. తలంపు లేకపోతే ఏది లేదు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 2-3-99, చించినాడ)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

మానమే నిజమైన ఉపదేశం. మానం అంటే ఎక్కడయితే మనస్సు అణిగిందో అక్కడ మానస్థితి కలుగుతుంది. తొంతమంచికి మెదడులో కొన్ని కోణాలు వికశించి ఉంటాయి. కొన్ని కోణాలు చీకటిగా ఉంటాయి. అలా కాకుండా అన్ని కోణాలు వికశించి ఉంటే వాడిని పూర్ణమానవుడు అంటారు. మెదడులోని అన్ని కోణాలు వికశించి ఉంటే వాడి మనస్సు